

Щомъ се отворило въ Габрово ново и общонародно училище, Априловъ съ писма поканилъ всички градове да си отворятъ училища. Въодушевени, градоветъ се

Априловско училище. Неофитъ Рилски показва таблицитъ, окачени по стената, а ученицитъ пишатъ на пѣськъ, наглеждани отъ по-силнитъ имъ другари.

надваряли и за нѣколко години отворили надъ 100 училища. Оттогава се започва здраво и сериозно българско образование и просвѣщение.

Юрий Венелинъ умрѣлъ презъ 1839. Априловъ далъ пари за неговото погребение и му издигналъ хубавъ паметникъ съ надписъ: *„Ние, българитъ, благодаримъ на Венелина, че ни научи да позчаемъ своята история и своето отечество.“*

Василь Априловъ постъпилъ въ рускитъ университети, за да получи по-голѣма наука, писалъ по вестници, издавалъ списания и книги въ полза на българитъ. Той продължилъ дѣлото на Венелина, издалъ втората книга отъ неговото съчинение. Априловъ искалъ да се назначаватъ българи за владици, а не гърци; той настоявалъ да се изпращатъ българчета на учение не въ Гърция, а въ Русия. Априловъ издържалъ братовия си синъ Никола Христофоровъ Априловъ да иде да се изучи въ Парижъ, но съ условие, като се върне, да се ожени непременно за българка отъ Габрово, а не за чужденка.